Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

23. oktoober 2024*

Ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Maamärgises seisnev ühenduse registreeritud disainilahendus – Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 3 punkt a ja artikli 25 lõike 1 punkt a – Disainilahenduse ühtsus – Vaadete sidusus

Kohtuasjas T-25/23,

Orgatex GmbH & Co. KG, asukoht Langenfeld (Saksamaa), esindajad: advokaadid G. Jacobs, M. Maybaum ja M. Dümenil,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: E. Markakis,

kostja,

teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Lawrence Longton, elukoht Brindle (Ühendkuningriik), esindaja: advokaat A. Haberl,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president M. J. Costeira, kohtunikud M. Kancheva (ettekandja) ja E. Tichy-Fisslberger,

kohtusekretär: ametnik R. Ūkelytė,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 17. jaanuaril 2024 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

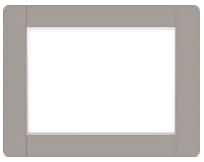
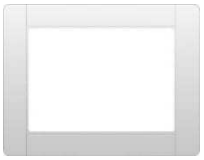
kohtuotsuse

1 Hageja Orgatex GmbH & Co. KG palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kolmanda apellatsioonikoja 17. novembri 2022. aasta otsus (asi R 110/2022-3) (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

Vaidluse taust

2 Menetlusse astuja L. Longton esitas 23. oktoobril 2020 EUIPO-le taotluse tunnistada kehtetuks 25. märtsi 2009. aasta taotluse alusel numbriga 1112155-0001 registreeritud ja 14. aprillil 2009 avaldatud ühenduse disainilahendus. Vaidlusalune disainilahendus, mille registreeringu kehtivust on 2014., 2019. ja 2024. aastal pikendatud, kuulub hagejale.

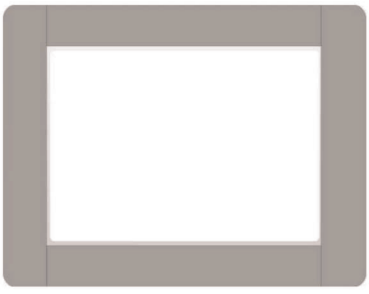
3 Vaidlusalune disainilahendus on kujutatud järgmistel vaadetel:

	
Vaade 1.1	Vaade 1.2
	
Vaade 1.3	Vaade 1.4

– Vaade 1.1

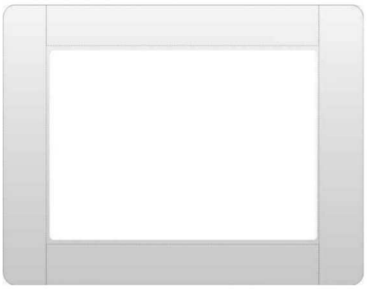
– Vaade 1.2

– Vaade 1.3

– Vaade 1.4

4 Tooted, milles kasutamiseks vaidlusalune disainilahendus on ette nähtud, kuuluvad 8. oktoobri 1968. aasta tööstusdisainilahenduste rahvusvahelise klassifikatsiooni Locarno kokkuleppe (muudetud kujul) klassi 20.03 ja vastavad kirjeldusele „maamärgised“.

5 Kehtetuks tunnistamise taotluses tugineti nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142) artikli 25 lõike 1 punktile a koostoimes selle määruse artikli 3 punktiga a ning sama määruse artikli 25 lõike 1 punktile b koostoimes selle määruse artiklitega 4 ja 6.

6 Tühistamisosakond lükkas 23. novembril 2021 kehtetuks tunnistamise taotluse tagasi. Sisuliselt leidis ta, et vaidlusalune disainilahendus on ühtne ja vaated on sidusad. Ta leidis sellega seoses, et kaitse objekt on selgesti identifitseeritav ning see on ühtselt ja otseselt nähtav neljal esitatud vaatel, nimelt vaatel 1.1, mis kujutab endast maamärgise ülaltvaadet (ülalt-alla plaan), ja ülejäänud vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4, milleks on altvaated (alt-üles plaan). Ta tuvastas ka, et asjaomane disainilahendus on eristatav ja uudne.

7 Menetlusse astuja esitas 18. jaanuaril 2022 EUIPO-le tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.

8 EUIPO kolmas apellatsioonikoda rahuldas vaidlustatud otsusega kaebuse, tühistas tühistamisosakonna otsuse ja tunnistas vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks. Eelkõige leidis apellatsioonikoda, et esitatud vaated ei ole veenvad ja neil on kujutatud vähemalt kaks eri disainilahendust. Esiteks leidis ta, et menetlusse astuja hüpotees, et vaadetel 1.1 ja 1.2 on esitatud esikülg ning vaadetel 1.3 ja 1.4 tagakülg, näib iseenesest loogiline ja on üldise kogemusega kooskõlas. Apellatsioonikoda asus seisukohale, et vaated 1.1 ja 1.2 ning vaated 1.3 ja 1.4 ei saa kujutada sama disainilahendust. Teiseks leidis apellatsioonikoda, et isegi kui lähtuda tühistamisosakonna ja hageja hüpoteesist, et vaatel 1.1 on kujutatud esikülg ning vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 tagakülg, ei saa vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 olla kujutatud sama disainilahendus. Ta tuvastas, et kahest uuritud hüpoteesist ilmneb, et vaidlusaluse disainilahenduse registreerimisel on rikutud määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a.

9 Apellatsioonikoda nentis samuti, et kuna vaidlusalune disainilahendus tuleb tunnistada kehtetuks vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktile a koostoimes selle määruse artikli 3 punktiga a, siis ei ole võimalik määruse artikli 25 lõike 1 punkti b tähenduses koostoimes sama määruse artiklitega 4–6 kontrollida, kas vastaval disainilahendusel puudub ka eristatavus ja uudsus.

Poolte nõuded

10 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista Üldkohtu ja apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud välja EUIPO-lt.

11 EUIPO palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt, kui korraldatakse kohtuistung.

12 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Hagi vastuvõetavus

13 Menetlusse astuja väidab oma vastuses, et hagi on vastuvõetamatu, kuna see ei ole esitatud määratud tähtaja jooksul, ilma et ta oleks Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõike 1 alusel vastuvõetamatuse vastuväidet formaalselt esitanud. Täpsemalt väidab ta, et hageja enda sõnul tehti 17. novembri 2022. aasta vaidlustatud otsus talle teatavaks 18. novembril 2022. Käesolev hagi saabus Üldkohtusse alles 27. jaanuaril 2023, st pärast määruse nr 6/2002 artikli 61 lõikes 5 ette nähtud kahekuulise hagi esitamise tähtaja möödumist. Seega ei ole hagi esitamise tähtaega järgitud.

14 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 61 lõikele 5 tuleb hagi EUIPO apellatsioonikoja otsuse peale esitada Üldkohtule kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest.

15 Lisaks nähtub kodukorra artiklist 60, et Üldkohtule hagi esitamise menetlustähtaega pikendatakse seoses vahemaadega kümne päeva võrra. Kohtupraktika kohaselt kohaldatakse selles artiklis ette nähtud kümne päeva pikkust menetlustähtaega EUIPO otsuse peale hagi esitamisel (vt 1. detsembri 2021. aasta kohtuotsus Inditex *vs.* EUIPO – Ffauf Italia (ZARA), T-467/20, ei avaldata, EU:T:2021:842, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

16 Käesolevas asjas tehti vaidlustatud otsus hagejale teatavaks 18. novembril 2022. Seega möödus hagi esitamise tähtaeg 30. jaanuari 2023. aasta kesköösl, kui arvestada vahemaadega seotud tähtaega vastavalt kodukorra artiklis 58 ette nähtud tähtaegade arvutamise eeskirjadele.

17 Hageja esitas käesoleva hagi 27. jaanuaril 2023.

18 Seega tuleb menetlusse astuja esitatud asja läbivaatamist takistav asjaolu tagasi lükata ja käesolev hagi vastuvõetavaks tunnistada.

Esimest korda Üldkohtus esitatud dokumentide vastuvõetavus

19 Menetlusse astuja väidab, et originaaltoote või tegelikult turustatava toote fotod, mille hageja esitas hagiavalduse lisas A7 „näitlikustamiseks“, on esitatud hilinenult ja need on seega vastuvõetamatud.

20 Sellega seoses tuleb tõdeda, et nimetatud dokumente EUIPO haldusmenetluse toimikus ei ole ja need esitati esimest korda Üldkohtus.

21 Üldkohtule esitatud hagi eesmärk on aga EUIPO apellatsioonikodade otsuste õiguspärasuse kontrollimine määruse nr 6/2002 artikli 61 tähenduses, mistõttu ei ole Üldkohtu ülesanne faktilisi asjaolusid esimest korda selles kohtus esitatud dokumente silmas pidades uuesti analüüsida (vt selle kohta 18. märtsi 2010. aasta otsus kohtuasjas Grupo Promer Mon Graphic *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – PepsiCo (ümmarguse reklaameseme kujutis), T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 24).

22 Seetõttu tuleb need dokumendid vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata, ilma et nende tõendusjõudu oleks vaja analüüsida.

Ainsa väite põhjendatus

23 Hageja põhjendab oma hagi üheainsa väitega, mille kohaselt on rikutud määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti a koostoimes selle määruse artikli 3 punktiga a.

24 Hageja heidab apellatsioonikojale ette, et viimane leidis ebaõigesti, et vaidlusalune disainilahendus ei vasta määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a nõuetele, kuna vaadetel on näha vähemalt kaks eri disainilahendust, sest vaadete vahel on väidetavalt lahendamatud vastuolud ning seetõttu ei ole olemas ühtset toodet selle artikli tähenduses. Tema sõnul saab neid väidetavalt lahendamatuid vastuolusid lahendada, kui seda määrust ei „tõlgendata õiguslikus mõttes valesti ja registreeringule vaenulikul viisil“. Ta väidab, et kõigist neljast vaatest 1.1–1.4 nähtub ühemõtteliselt, et tegemist on üheainsa esemega, milleks on raamelement koos siseosaga, mille ühel küljel on teise suhtes kontuurjooned. Ta väidab selle põhjal, et ühtne disainilahendus on võimalik selgesti identifitseerida sellise vaidlusaluse disainilahenduse vaadete põhjal, millel on kõnealuse artikli tähenduses üheainsa toote väliskujundus.

25 Esiteks väidab hageja, et ebatäpne ja väär on apellatsioonikoja esimene hüpotees, mis on sõnastatud vaidlustatud otsuse punktides 34–38, mille kohaselt on vaadetel 1.1 ja 1.2 esitatud esikülg ning vaadetel 1.3 ja 1.4 tagakülg. Tema sõnul tõlgendab apellatsioonikoda neid vaateid viisil, mis „toob vältimatult kaasa tühisuse“, samas kui tõlgendamispõhimõttena tuleks taotleja kasuks eeldada pigem, et ta soovis esitada nõuetekohase, mitte mõttetu taotluse. Käesoleval juhul on siiski ilmne, et vaatel 1.1 on toode näha ühelt poolt ning vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 on kontuurjooni arvestades toode näha teiselt poolt. Seda tõlgendamispõhimõtet arvestades ei esine vaadete 1.1 ja 1.2 erinevuses lahendamatut vastuolu. See erinevus on kergesti lahendatav, tõlgendades vaateid nii, et nendel on disainilahendus kujutatud ühelt poolt (vaade 1.1) ja teiselt poolt (vaated 1.2, 1.3 ja 1.4).

26 Teiseks heidab hageja apellatsioonikojale ette ebaõigete järelduste tegemist ka tema teise hüpoteesi põhjal, mis on esitatud vaidlustatud otsuse punktides 39–44 ning mille kohaselt on vaatel 1.1 kujutatud esikülg ning vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 tagakülg. See hüpotees on küll täpne ja õige, kuid see ei tekita nende vaadete vahel siiski mingit lahendamatut vastuolu.

27 Hageja väidab esimesena, et vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 kujutatud toonide erinevuse (varjutusefekt) tõttu ei esine vaadete vahel mingit lahendamatut vastuolu. Tema sõnul annab tõlgendamine tulemuseks, et kõnealustel vaadetel on kujutatud sama toote ühe ja sama pinna eri toonid (varjutusefekt), mis on tingitud erisugustest valgustustingimustest. Niisugused valgustuserinevused tulenevad vaatenurgast ja vaate asendist. Esiteks väidab hageja, et vaate asendist tulenevad vastuolud puuduvad, kuna vaatel 1.2 on toode kujutatud vastu valgust ja vaatel 1.4 on valgustus sellele suunatud. Sama toode on lihtsalt kujutatud eri valgustustingimustel. Teiseks väidab ta, et vastuolu puudub ka valgusallika väidetava puudumise tõttu. On tavapärane, et arvutiga loodud kujutistes kasutatakse toonitamist ja seda simuleeritakse virtuaalse valgusallikaga. Kolmandaks väidab ta, et vastuolu puudub valgustusefektiga. Teisena väidab hageja, et vaadete 1.2 ja 1.4 kontuurjoonte tõttu ei esine nende vahel mingit lahendamatut vastuolu. Identifitseeritav on üks ja seesama toode. Kolmandana väidab hageja, et vaadete 1.2 ja 1.4 ning vaate 1.3 kontuurjoonte „sügavuse“ osas ei esine mingit lahendamatut vastuolu. Erisused on hõlpsasti selgitatavad perspektiiviga. Neljandana väidab hageja, et vaadetel 1.2 ja 1.4 ning vaatel 1.3 kujutatud „akna“ või „avause“ eri toonide (varjutusefekt) tõttu ei esine nende vahel mingit lahendamatut vastuolu. Kõnealune avaus on maamärgises olev aken, mille sisse saab asetada erisuguseid esemeid. Erinevused on tingitud ka eri asenditest avanevast perspektiivist. Vaadetel 1.2 ja 1.4 on toode kujutatud püstiasendis – peaaegu vaatena läbi läbipaistva akna, mis on ühtlaselt valget värvi –, samas kui vaatel 1.3 on näha virtuaalsele pinnale paigutatud eri toonides toode. Need toonid on tingitud eri valgustusefektidest ning need ei mõjuta kuidagi toote vormi ega konfiguratsiooni.

28 Hageja väidab, et igal juhul tuleneb nende vaadete tõlgendusest, et väidetavaid erisusi, mis tulenevad eelkõige eri toonidest (varjutusefekt), ei tule kaitse objekti kindlaksmääramisel, mis on ilmne ja selgesti nähtav, arvesse võtta. Tegemist on vaid ühe tootega ja seega üksainsa kehtiva disainilahendusega määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a tähenduses.

29 Kohtuistungil väitis hageja täpsemalt, et liidu õiguses kehtib ühenduse disainilahenduse „registreerimisele soodsa tõlgenduse põhimõte“, mis on määruse nr 6/2002 „põhiidee“ ja tuleneb eelkõige selle põhjendusest 24.

30 EUIPO ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.

Õiguslik ja kohtupraktika raamistik

31 Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti a kohaselt tuleb ühenduse disainilahendus kehtetuks tunnistada, kui see ei vasta selle määruse artikli 3 punktis a esitatud määratlusele, mille kohaselt on „disainilahendus“ „toote või selle osa välimus, mis tuleneb eelkõige toote enese ja/või selle kaunistuste joonte, piirjoonte, värvide, kuju, struktuuri ja/või materjali omadustest“.

32 Sellest järeldub, et määrusega nr 6/2002 ette nähtud süsteemis on väliskujundus disainilahenduse määrav element (21. septembri 2017. aasta kohtuotsus Easy Sanitary Solutions ja EUIPO *vs.* Group Nivelles, C-361/15 P ja C-405/15 P, EU:C:2017:720, punkt 62; 8. märtsi 2018. aasta kohtuotsus DOCERAM, C-395/16, EU:C:2018:172, punkt 25, ja 28. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, punkt 30).

33 Disainilahenduse kontrollimine määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a alusel piirdub küsimusega, kas kujutis näitab, milline on toote või selle osa väliskujundus. Kui EUIPO tuvastab kontrolli käigus, et disainilahendus, mille kaitset taotletakse, ei vasta nimetatud artiklis esitatud määratlusele ning tagasilükkamise põhjust ei ole ettenähtud tähtaja jooksul kõrvaldatud, lükkab EUIPO taotluse tagasi vastavalt sama määruse artikli 47 lõikele 1 ning komisjoni 21. oktoobri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2245/2002, millega rakendatakse määrus nr 6/2002 (EÜT 2002, L 341, lk 28; ELT eriväljaanne 13/31, lk 14), artikli 11 lõikele 3.

34 Disainilahenduse kontrollimine määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a alusel tuleb läbi viia registrisse kantud kujutise, st registreerimistaotluse esitamise ajal esitatud vaadete alusel, mis määravad kindlaks kaitse eseme ja ulatuse (vt selle kohta 21. juuni 2017. aasta kohtuotsus Kneidinger *vs.* EUIPO – Topseat International (tualettpoti kaas), T-286/16, ei avaldata, EU:T:2017:411, punkt 44). Taotleja või omaniku poolt menetluse käigus esitatud seisukohti võib üldjuhul arvesse võtta üksnes siis, kui need tulenevad disainilahenduse kujutisest.

35 Vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 36 lõike 1 punktile c ja määruse nr 2245/2002 artikli 1 lõike 1 punktile c peab ühenduse disainilahenduse registreerimistaotlus sisaldama disainilahenduse reprodutseerimiskõlblikku kujutist.

36 Arvestades määruse nr 6/2002 artikli 36 lõike 1 punkti c grammatilist, teleoloogilist ja kontekstipõhist analüüsi, peab disainilahenduse kujutis, mille registreerimist taotletakse, võimaldama selgelt tuvastada selle disainilahenduse, mis on taotluse esemeks oleva kaitse objekt (5. juuli 2018. aasta kohtuotsus Mast-Jägermeister *vs.* EUIPO, C-217/17 P, EU:C:2018:534, punkt 60). Eelkõige on kujutamisnõude ülesanne eelkõige määrata kindlaks disainilahendus ise, et näha ette, mis on registreeritud disainilahendusega selle omanikule pädevate ametiasutuste ja ettevõtjate ees antud kaitse täpne ese (vt selle kohta 5. juuli 2018. aasta kohtuotsus Mast-Jägermeister *vs.* EUIPO, C-217/17 P, EU:C:2018:534, punktid 52 ja 53 ning seal viidatud kohtupraktika; vt ka 28. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Ühelt poolt peavad pädevad ametiasutused piisavalt selgelt ja täpselt teadma, millistest koostisosadest disainilahendus koosneb, et nad saaksid täita oma kohustusi, mis on seotud registreerimistaotluste eelkontrolliga ning õige ja täpse disainilahenduste registri avaldamise ja pidamisega. Teiselt poolt peab ettevõtjatel olema võimalik selgelt ja täpselt kindlaks teha, milliseid registreeringuid on tehtud või milliseid registreerimistaotlusi on tema olemasolevad või potentsiaalsed konkurendid esitanud, et saada niimoodi kolmandate isikute õiguste kohta asjakohast teavet. Sellise selguse ja täpsuse nõude eesmärk on seega tagada kolmandate isikute õiguskindlus (vt 2. märtsi 2023. aasta kohtuotsus Papierfabriek Doetinchem, C-684/21, EU:C:2023:141, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).

38 Kuna selle disainilahenduse kujutis, mille registreerimist taotletakse, peab võimaldama selgesti tuvastada disainilahendust, mis on taotluse esemeks oleva kaitse ese (vt eespool punkt 36), siis tuleb eelkõige kontrollida, kas kujutist kui tervikut moodustavatest vaadetest nähtub üheainsa või ühtse toote väliskujundus, see tähendab, kas disainilahendus on ühtne.

39 Selles osas eeldab vaadete ühtsuse nõue, et kõigist vaadetest nähtub ühe ja sama toote (või selle osa) väliskujundus, mistõttu need võimaldavad selgelt tuvastada ühe ja sama disainilahenduse. Esitatud vaadete vahelised vastuolud või lahknevused võivad viia järelduseni, et kujutisest nähtuvad eri tooted ja seega rohkem kui üks disainilahendus. Vaated puudutavad enam kui üht disainilahendust eelkõige siis, kui need kujutavad endast sama kontseptsiooni eri väljendusvorme

(„kehastus“) või versioone, või ka siis, kui disainilahenduse identifitseerimiseks mõeldud tunnusjoonte või teatavate omaduste väljajätmise (*disclaimers*) kasutamine ei ole kõigil vaadetel ühtne.

40 Disainilahendus ei saa olla ühtne, kui vaated, mis moodustavad kujutise kui terviku, on lahendamatus või ületamatus vastuolus, mistõttu üheainsa toote väliskujundust ei ole võimalik kindlaks teha ja seega ei võimalda kujutis selgesti ühtainsat disainilahendust identifitseerida. Vastupidi võib järeldada, et disainilahendus on vaadete pisierinevustest hoolimata siiski ühtne üksnes juhul, kui neid vaateid saab ühtse disainilahenduse tähenduses kokku sobitada. Samas ei ole EUIPO talitused kohustatud kaaluma registreerimistaotluse esitamise ajal taotleja esitatud vaadete kõiki võimalikke kombinatsioone, vaid üksnes neid kombinatsioone, mis tunduvad üldist kogemust arvestades loogilised ja usutavad.

41 Disainilahendus, mis ei ole ühtne objekt, ei vasta määruse nr 6/2002 artikli 3 punktis a esitatud määratlusele ja seega tuleb selle registreerimistaotlus määruse artikli 47 lõike 1 alusel tagasi lükata (vt eespool punkt 33) või registreering kehtetuks tunnistada, kui määruse artikli 25 lõike 1 punktis a nimetatud kehtetuse alusele on nõuetekohaselt tuginetud (vt selle kohta 13. juuni 2017. aasta kohtuotsus Ball Beverage Packaging Europe *vs.* EUIPO – Crown Hellas Can (joogipurgid), T-9/15, EU:T:2017:386, punktid 57 ja 60).

42 Seevastu määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktis a sätestatud kehtetuse aluse kontrollimine ei puuduta kujutise vorminõudeid. Selles osas näeb määruse nr 2245/2002 artikli 4 lõige 2 muu hulgas ette, et kujutis võib sisaldada kuni seitse eri vaadet disainilahendusest. Selle tingimusega seotud puudused, mida taotleja ettenähtud tähtaja jooksul ei kõrvalda, toovad kaasa taotluse tagasilükkamise vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 45 lõike 2 punktile b ja artikli 46 lõikele 3.

43 Määruse nr 2245/2002 artikkel 4 lubab sõnaselgelt esitada sama disainilahenduse mitu vaadet. Taotleja võib vabalt valida, millised illustratsioonid ta esitab ja kas esitatud vaated on reaalsest esemest tehtud fotod, tehnilised joonised või arvutiga loodud kujutised. Esitatud vaated võivad kujutada disainilahendust eri vaatenurkadest ja perspektiivist, sealhulgas eri mõõtkavas. Arvestades siiski vaadete sidususe nõuet (vt eespool punkt 39), on taotlejal kohustus tagada, et vaated oleksid sidusad, st neid saab ühtse disainilahenduse tähenduses kokku sobitada (vt eespool punkt 40) ja nende põhjal saab seega selgesti identifitseerida ühe ja sama disainilahenduse.

44 Nimetatud põhimõtteid arvestades tuleb analüüsida, kas käesoleval juhul esitatud vaated on sidusad ja nende põhjal saab seega selgesti identifitseerida ühe ja sama disainilahenduse.

Hinnang vaadete sidususele käesolevas asjas

– Ühenduse registreeritud disainilahenduse taotleja ja omaniku jaoks soodsa tõlgenduse põhimõtte väidetav olemasolu

45 Kõigepealt tuleb analüüsida hageja väidet, et sisuliselt on rikutud õigusnormi, mille kohaselt oleks apellatsioonikoda pidanud arvesse võtma ühenduse registreeritud disainilahenduse taotleja ja omaniku jaoks soodsa tõlgenduse põhimõtet, mis hageja väitel liidu õiguses kehtib ja mis tuleneb määruse nr 6/2002 „põhiideest“.

46 Selles osas tuleb tõdeda, et isegi kui eeldada, et kontrollija otsustas registreerimismenetluses vaidlusaluse disainilahenduse registreerida, ei ole see seisukoht apellatsioonikojale asjaomast disainilahendust puudutavas kehtetuks tunnistamise menetluses siduv (vt selle kohta 13. juuni 2017. aasta kohtuotsus Joogipurgid, T-9/15, EU:T:2017:386, punkt 54).

47 See on nii isegi juhul, kui kontrollija peab määruse nr 6/2002 artikli 47 lõikes 1 ette nähtud kontrolli käigus tegema kindlaks juba selle, kas disainilahendus, mille kaitset taotletakse, vastab sama määruse artikli 3 punktis a esitatud määratlusele ja on vaadete sidususe tõttu seega ühtne, erinevalt määruse artiklitest 4–6 sätestatud kaitse tingimustest, nagu uudsuse või eristatavuse tingimus, mida selles kontekstis ei kontrollita.

48 Samuti tuleb rõhutada, et mitte miski määruses nr 6/2002 ei nõua sellise tõlgenduse põhimõtet, mis on soodne ühenduse registreeritud disainilahenduse taotlejale kontrollimenetluses või sellise disainilahenduse omanikule kehtetuks tunnistamise menetluses, millega on tegemist käesoleval juhul.

49 Määruse nr 6/2002 põhjenduses 24, millele hageja tugineb, on pelgalt märgitud, et kõnealuse määruse peaeesmärk on vähendada nii palju kui võimalik taotlejate kulutusi ja jõupingutusi ühenduse registreeritud disainilahenduse saamiseks, et võimaldada väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel ning üksikautoritel seda hõlpsasti omandada. Tuleb tõdeda, et asjaolu, et registreerimismenetlus on odav ja kasutajasõbralik (*user-friendly*), ei mõjuta mingil moel tõlgenduse põhimõtet, mis on soodne ühenduse registreeritud disainilahenduse taotlejale kontrollimenetluses või sellise disainilahenduse omanikule kehtetuks tunnistamise menetluses.

50 Kuna ühenduse registreeritud disainilahenduse kehtivust rikkumismenetluses määruse nr 6/2002 artikli 85 lõike 1 alusel hoopis eeldatakse, on seda olulisem, et disainilahenduse kehtivust hinnatakse konkreetselt ja rangelt EUIPOs toimuvas kehtetuks tunnistamise menetluses ja selle määruse artikli 24 lõikes 1 ette nähtud ühenduse disainilahenduste kohtutele esitatud vastuhagide menetlemisel vastavalt selle määruse artikli 25 lõikes 1 sätestatud kehtetuse alustele ja nendele alustele tuginemise tingimustele, mis on sätestatud sama määruse artikli 25 lõigetes 2–4.

51 Peale selle peab õiguskindluse ja hea halduse tagamiseks registreeritud ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluste kontroll olema igal konkreetsel juhul range, et vältida registreeringute alusetut säilimist. Disainilahenduse registreeringu säilimine sõltub nimelt objektiivsetest ja spetsiifilistest kriteeriumidest, mis on kohaldatavad asjaomase juhtumi faktilistele asjaoludele ning mis on mõeldud selle kontrollimiseks, ega asjaomane disainilahendus ei ole hõlmatud mõne kehtetuks tunnistamise alusega (vt selle kohta analoogia alusel 10. märtsi 2011. aasta kohtuotsus Agencja Wydawnicza Technopol *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, punkt 77 ja seal viidatud kohtupraktika).

52 Sellest järeldub, et ühenduse registreeritud disainilahenduse kehtetuks tunnistamise menetluses ei kehti selle disainilahenduse omanikule soodsa tõlgenduse põhimõtet.

53 Seetõttu ei olnud apellatsioonikoda käesoleval juhul kohustatud arvesse võtma sellist hagejale kui vaidlusaluse disainilahenduse omanikule soodsa tõlgenduse põhimõtet ning ta ei oleks isegi tohtinud seda arvesse võtta.

54 Seega tuleb tagasi lükata hageja väide, et apellatsioonikoda on sisuliselt õigusnormi rikkunud.

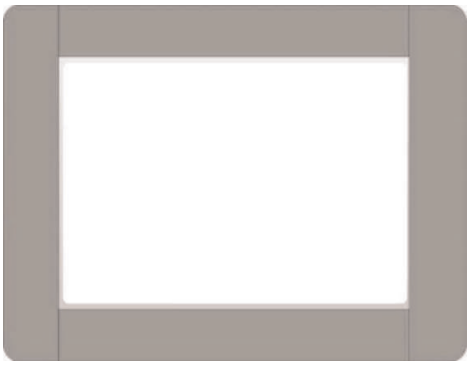
55 Käesoleval juhul väidab hageja sisuliselt, et vaidlusaluse disainilahenduse vaadete põhjal, mis on sidusad, on selgesti võimalik ühtne disainilahendus identifitseerida. Järgnevad väited puudutavad seega vigu, mida apellatsioonikoda faktiliste asjaolude hindamisel on teinud.

56 Üksteise järel tuleb analüüsida kahte apellatsioonikoja poolt aluseks võetud vaatedete kombineerimise hüpoteesi.

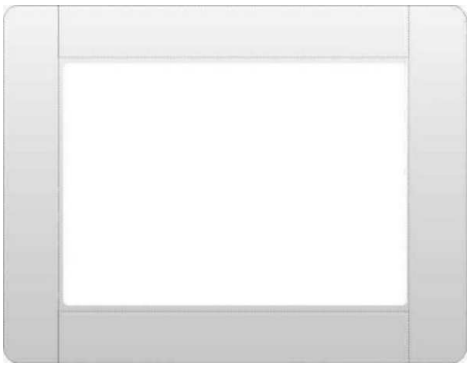
– Hüpotees, et vaadetel 1.1 ja 1.2 on näha vaidlusaluse disainilahenduse esikülg ning vaadetel 1.3 ja 1.4 tagakülg

57 Apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktides 34–38, et hüpotees, mille kohaselt on vaadetel 1.1 ja 1.2 näha esikülg ning vaadetel 1.3 ja 1.4 tagakülg, vastab menetlusse astuja hüpoteesile ning see hüpotees näib olevat „iseenesest loogiline ja üldise kogemusega kooskõlas“. Nii on kahel vaatel – ühel ülaltvaatel ja ühel kõrvaltvaatel – kujutatud disainilahenduse nii esi- kui ka tagakülg.

58 On tõsi, et tooni erinevust kujutisel võib seletada vaatenurga erinevusega. Siiski ei ole võimalik selgitada asjaolu, et vaatel 1.1 puuduvad kontuurjooned, samas kui vaatel 1.2 on need selgesti nähtavad.

	
Parema ülemise nurga detailne vaade – Vaade 1.1	Parema ülemise nurga detailne vaade – Vaade 1.2

59 Sama kehtib ka vaadete 1.3 ja 1.4 kohta. Kui vaatel 1.3 on jooned nõrgalt nähtavad, siis vaatel 1.4 on need selgesti nähtavad. Need on lausa nii selged, et näivad olevat tähistatud „punktiirjoonena“.

	
Parema ülemise nurga detailne vaade – Vaade 1.3	Parema ülemise nurga detailne vaade – Vaade 1.4

60 Nende kahe seisukoha osas leidis apellatsioonikoda, et tooni erinevust ei selgita üksnes perspektiivi erinevus. Tema arvates ei saanud kõnealune erinevus, arvestades valgusallika puudumist, tuleneda valguse peegeldumisest pinnalt.

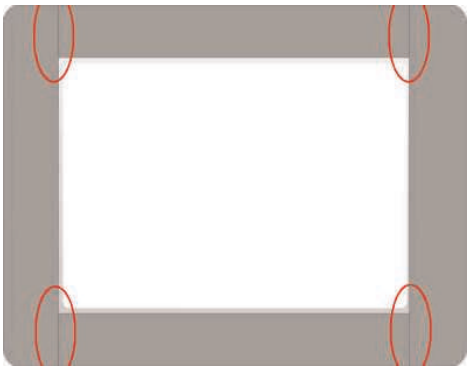
61 Apellatsioonikoda järeldas, et ühelt poolt vaadetel 1.1 ja 1.2 ning teiselt poolt vaadetel 1.3 ja 1.4 ei saa seega olla kujutatud sama disainilahendus, mistõttu on vaidlusalune disainilahendus registrisse kantud määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a rikkudes.

62 Hageja väidab, et apellatsioonikoda tegi hindamisvea, kui ta leidis, et vaadetel 1.1 ja 1.2 on kujutatud esikülg ning vaadetel 1.3 ja 1.4 tagakülg. Tema sõnul tõlgendab apellatsiooninõukogu vaateid viisil, mis „toob vältimatult kaasa tühisuse“.

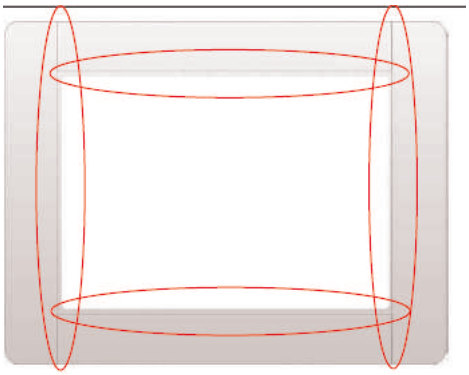
63 Alustuseks tuleb märkida, nagu tegi ka apellatsioonikoda, et asjaolu, et vaadetel 1.1 ja 1.2 on esitatud esikülg ja vaadetel 1.3 ja 1.4 tagakülg, kusjuures mõlema kohta on nii ülaltvaade kui ka vaade perspektiivis, näib üldist kogemust arvestades loogiline ja usutav (vt punkt 40 eespool).

64 Seejärel tuleb märkida, et vaadetel 1.1 ja 1.2 on maamärgise raamelementidel sarnane tume värvus, samas kui vaadetel 1.3 ja 1.4 on raamelementidel heledam värvus. Ka perspektiivi valik toetab hüpoteesi, et ühelt poolt vaated 1.1 ja 1.2 kujutavad kahest eri vaatenurgast esikülge ja teiselt poolt vaated 1.3 ja 1.4 kahest eri vaatenurgast tagakülge. Hageja hüpotees, et vaated 1.2 ja 1.4 kujutavad mõlemad tagakülge samas perspektiivis, ei ole sugugi loogiline ega usutav, kuna see ei selgita, miks on üks külg kujutatud kaks korda samas perspektiivis ning miks vaated 1.2 ja 1.4 on siiski erinevad.

65 Lisaks võib sisemise „akna“ värvuse erinevus vaadete 1.1 ja 1.2 ning vaadete 1.3 ja 1.4 vahel tõepoolest olla seletatav sellega, et asjaomase maamärgise sisemises aknas on läbipaistev plaat, mis on nähtav ainult külgperspektiivis. Selle esimese hüpoteesi raames on siiski võimatu selgitada, miks ei ole vaatel 1.1 ühtegi kontuurjoont raami elementide vahel näha. Need kontuurjooned on vaatel 1.2 ometi selgesti näha. Seega on vaadete 1.1 ja 1.2 vahel lahendamatu vastuolu.

Vaade 1.1	Vaade 1.2
	

66 Sama tähelepanek kehtib vaadete 1.3 ja 1.4 kohta. Kui vaatel 1.3 on kontuurjooned paremal nii ees- kui tagaosas vaevalt nähtavad, on need vaatel 1.4 selgesti nähtavad ja seda kogu külgmiste raamelementide pikkuses, samuti raamelementide sisemises osas ülal ja all. Vaatel 1.4 on sisemine aken kontuurjoontega selgesti raamistatud. Seega on vaadete 1.3 ja 1.4 vahel lahendamatu vastuolu.

Vaade 1.3	Vaade 1.4
	

67 Lisaks tuleb märkida – nagu apellatsioonikoda tegi vaidlustatud otsuse punktis 37 –, et valgusallika puudumise korral ei ole vaadete 1.3 ja 1.4 tooni erinevus seletatav üksnes perspektiivi erinevusega vaate 1.3 (külgvaade) ja vaate 1.4 (kohakuti vaade) vahel. Isegi kui eeldada, et valgustus on erinev, ei ole võimalik seletada vaatel 1.3 esinevat värvuse helenemist, kuivõrd helehall vasakul all muutub tumehalliks paremal üleval, ja vaatel 1.4 esinevat värvuse helenemist, kuivõrd helehall ülaosas muutub tumedamaks halliks allpool. Hageja ei ole selgitanud, milline on väidetava virtuaalse valgusallika asukoht. Seega on vaadete 1.3 ja 1.4 vahel lahendamatu vastuolu.

68 Lõpuks tuleb märkida, et hageja väide – mille ta esitas vastuseks Üldkohtu poolt kohtuistungil esitatud küsimusele ja mille kohaselt on vaadete 1.2, 1.3 ja 1.4 puhul ühine asjaolu, et maamärgiste tagaküljel on eemaldatav kleepriba, mis ei ole vaatel 1.1 nähtav – ei nähtu selgesti registreerimistaotluse ajal esitatud vaadetest, nagu on nõutud eespool punktis 34 viidatud kohtupraktikas, ning seetõttu ei saa sellega nõustuda.

69 Seega kontrollis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktides 34–38 õigesti, kas vaidlusaluse disainilahenduse kujutised on ühtsed, tuginedes hüpoteesile, et vaadetel 1.1 ja 1.2 on kujutatud selle disainilahenduse esikülg ning vaadetel 1.3 ja 1.4 selle tagakülg, ning tuvastas, et neil vaadetel on lahendamatud vastuolud.

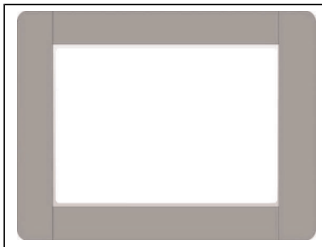
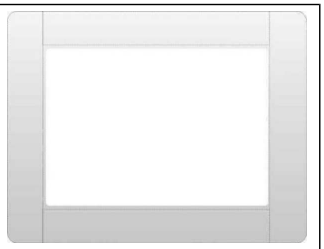
70 Tuleb järeldada, et vaadetel 1.1 ja 1.2 ning vaadetel 1.3 ja 1.4 ei ole kujutatud ühtne disainilahendus, mistõttu vaidlusalune disainilahendus kanti EUIPO registrisse määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a rikkudes.

71 Ammendavuse huvides peab Üldkohus otstarbekaks analüüsida ka apellatsioonikoja hinnangut teise vaadete kombineerimise hüpoteesi kohta, kuna hageja väidab, et see on talle soodsam.

– Hüpotees, et vaatel 1.1 on kujutatud vaidlusaluse disainilahenduse esikülg ja vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 selle tagakülg

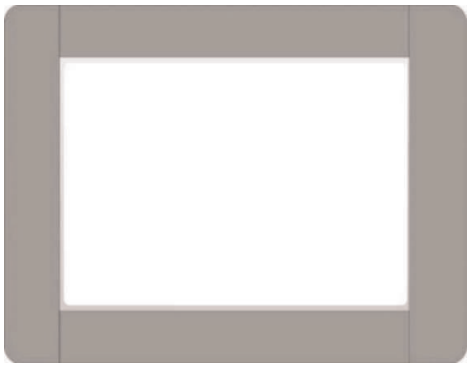
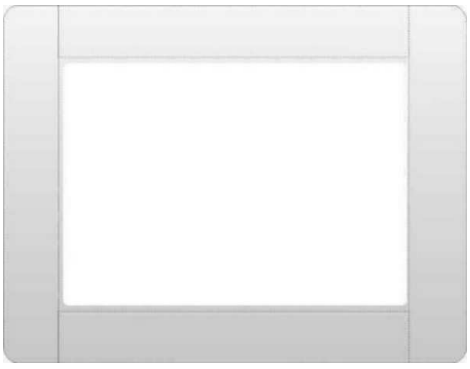
72 Apellatsioonikoda märkis vaidlustatud otsuse punktides 39–44, et tühistamisosakond ja hageja lähtusid eeldusest, et vaatel 1.1 on esitatud esikülg ning vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 tagakülg. Seega otsustas ta uurida kaebust ka selle eelduse alusel, kuigi miski ei anna alust kindlalt järeldada, et vaidlusaluse disainilahenduse selline tõlgendus on ainus õige tõlgendus.

73 Kõigepealt tõdes apellatsioonikoda, et vaated 1.2 ja 1.4 on ülaltvaated (pealtvaated), ning märkis, et ei ole oluline, kas tegemist on maamärgise esi- või tagaküljega. Vastupidi tühistamisosakonna ja hageja hüpoteesile leidis apellatsioonikoda, et eri toone ei saa seostada erisuguste valgustustingimustega, mis sõltuvad pildistamise nurgast, kuna mõlemad pildid on tehtud ülaltpoolt. Apellatsioonikoda leidis, et vaatel 1.3 on disainilahendus kujutatud ühes lisatoonis, mis ei pruugi olla tingitud nurgast.

		
Parema ülemise nurga detailne vaade – Vaade 1.2	Parema ülemise nurga detailne vaade – Vaade 1.3	Parema ülemise nurga detailne vaade – Vaade 1.4

74 Sellega seoses märkis apellatsioonikoda, et puudub valgusallikas, mis takistaks ühe ja sama värvuse erisugust reprodutseerimist. Tema sõnul järeldub sellest, et neis kolmes illustratsioonis on kasutatud kolme eri värvitooni.

75 Seejärel tõdes apellatsioonikoda, et vaadetel 1.2 ja 1.4 esitatud joontel on eri kuju. Kui vaatel 1.2 on joon pidev, siis vaatel 1.4 on see punktiir.

	
Parema ülemise nurga detailne vaade – Vaade 1.2	Parema ülemise nurga detailne vaade – Vaade 1.4

76 Lisaks märkis apellatsioonikoda, et vaadetel 1.2 ja 1.4 on kõik jooned sama sügavusega. Nii ei ole see aga vaate 1.3 puhul, kus vasakpoolse nurgaga jooned on paremini nähtavad kui parempoolse nurga omad.

Vaade 1.3

77 Apellatsioonikoda leidis, et kui jooned või kontuurjooned on esitatud perspektiivis, võivad kaugemad jooned või kontuurjooned olla teatavatel asjaoludel vähem nähtavad. Tema arvates on ka siin tegemist lahendamatu vastuoluga.

78 Lõpuks leidis apellatsioonikoda, et ei ole veenev, miks on raami sisemus vaatel 1.3 tumedat tooni, samas kui vaadetel 1.2 ja 1.4, millel samuti oli kujutatud vaidlusalune disainilahendus tagantpoolt, näib sisemus läbipaistev või valge.

79 Apellatsioonikoda järeldas, et vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 ei saa seega olla kujutatud sama disainilahendus, mistõttu vaidlusalune disainilahendus on registrisse kantud määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a rikkudes.

80 Sellega seoses tuleb kõigepealt tõdeda, et teine vaadete kombineerimise hüpotees, millele hageja viitab kui tema suhtes soodsamale, ei ole sugugi loogiline ega üldist kogemust arvestades usutav. Välja arvatud juhul, kui ei esine erilisi asjaolusid, mida käesoleval juhul ei ole tõendatud ja mis puuduvad, näib ebaloogiline ja ebatõenäoline kujutada ainult ühte esikülje ja kolme tagakülje vaadet.

81 Seoses hageja esitatud sisulise väitega, et disainilahenduse registreerimisel tuleb kohaldada taotlejale soodsa tõlgenduse põhimõtet, mis nõuab, et EUIPO talitused eeldaksid vaadete võimalikke kombinatsioone uurides, et taotleja soovis esitada nõuetekohase, mitte mõttetu taotluse (vt eespool punkt 25), tuleb kõigepealt meelde tuletada, et ühenduse registreeritud disainilahenduse kehtetuks tunnistamise menetluses ei kehti selle disainilahenduse omanikule soodsa tõlgenduse põhimõte (vt eespool punkt 52) ning lisaks ei ole need talitused kohustatud kaaluma registreerimistaotluse esitamise ajal taotleja esitatud vaadete kõikvõimalikke kombinatsioone, vaid võtma arvesse üksnes neid, mis tunduvad üldist kogemust arvestades loogilised ja usutavad (vt punkt 40 eespool).

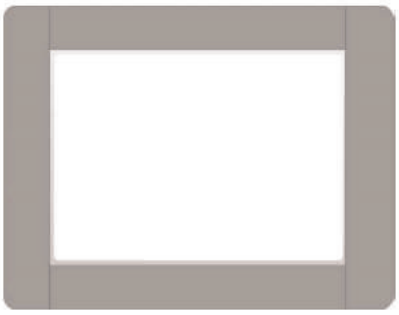
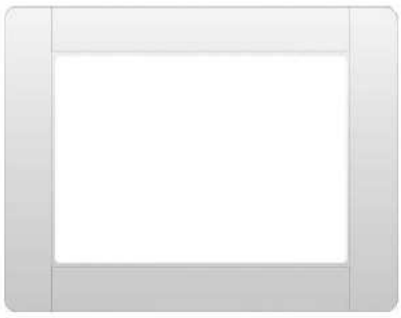
82 Käesoleval juhul ei olnud EUIPO talitused seega kohustatud teist vaadete kombinatsiooni hüpoteesi kaaluma.

83 Igal juhul tuleb rõhutada, et isegi teine hüpotees viib vaadete lahendamatute vastuoludeni ning hageja väited tuleb järgmistel põhjustel samuti tagasi lükata.

84 Esimesena väidab hageja, et apellatsioonikoja teine hüpotees, mille kohaselt on vaatel 1.1 kujutatud esikülg ning vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 tagakülg, on küll õige, kuid see ei too kaasa nende vaadete lahendamatut vastuolu. Ta väidab, et vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 esitatud eri toonide (varjutusefekt) tõttu ei esine mingit lahendamatut vastuolu ei valgusallika väidetava puudumise ega valgusefekti tõttu. Hageja leiab sisuliselt, et kasutatud on virtuaalset valgusallikat.

85 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et hageja ei ole esitanud ühtegi tõendit selle kohta, et virtuaalses keskkonnas peab alati olema valgusallikas, millel võib olla vastav mõju. Vastupidiste tõendite puudumisel tuleb eeldada – nagu tegi apellatsioonikoda –, et valgusallikat ei ole. Sel põhjusel välistas apellatsioonikoda võimaluse, et erinevusi raami toonides ja valgustatuses (teise hüpoteesi korral vaated 1.2, 1.3 ja 1.4) saaks selgitada valgusefektiga või eri vaatenurga ja asendiga.

86 Tuleb asuda seisukohale, nagu tegi apellatsioonikoda, et toonide erinevust (varjutusefekt) ei saa omistada erisugustele valgustingimustele, mis tulenevad asendist, kuna vaated 1.2 ja 1.4 on mõlemad ülaltpoolt (sama asend), samas kui vaatel 1.3 on disainilahendus kujutatud eri toonis, seestpoolt tumedamana, mis ei saa olla tingitud asendist. Seega juhul, kui mõlemad vaated kujutavad tagakülge, on vaadetel 1.2 ja 1.4 näha sama perspektiivi (ülaltvaade), samas kui vaatel 1.3 on disainilahendus kujutatud küljelt, veidi kaldu. Lisaks märkis apellatsioonikoda õigesti, ilma et hageja oleks seda vaidlustanud, et vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 on raamelementidel erisugused värvikonfiguratsioonid.

Vaade 1.3	
	
Vaade 1.2	Vaade 1.4
	

87 Lisaks tuleb märkida, et kuigi vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 on raamelementidel erisugused toonid (varjutusefekt) või eri värvused, on vaadetel 1.2 ja 1.4 sisemine läbipaistev aken kujutatud identselt, nimelt valgena. Hageja ei ole seda vastuolu selgitanud. Tema selgituste kohaselt tulenevad tõendite erisugused toonid (varjutusefekt) väidetava valgusallika eri asukohast. See tooks aga kaasa selle, et ka läbipaistval siseaknal peaks olema erisugused toonid (varjutusefekt). Eelkõige peaks vaatel 1.4 ülaltpoolt valgustamine tooma kaasa peegelduse läbipaistval siseruudul, mis valitud kujutamisviisi – arvutijoonis – arvestades peaks andma nimetatud ruudule tumedama tooni.

88 Seega tuleb tõdeda, et eri valgusallikad, isegi kui nende esinemine on tõene, ei seleta asjaolu, miks vaidlusaluse disainilahenduse sees olev läbipaistev ruut on vaadetel 1.2 ja 1.4 kujutatud ühtmoodi valgelt, ega ka seda, miks erisuguse valgusallika olemasolu ei ole muutnud kontuurjoonte paksust, mis on vaadetel 1.2 ja 1.4 nähtavad ühtemoodi.

89 Vaidlustatud otsuse punktides 37 ja 40 esitatud hinnangutest nähtub (vt eespool punktid 60 ja 74), et apellatsioonikoda ei oleks neid erinevusi lahendamatute vastuolude või ületamatute lahknevustena määratlenud, kui tal oleks olnud vähimatki teavet, mis võimaldaks järeldada, et

need erinevused tulenevad üksnes valgustusefektist. See on nii isegi juhul, kui vaadete pisierinevused ei takista tuvastamast, et disainilahendus on ühtne, arvestades siiski, et neid vaateid peab saama ühtse disainilahenduse tähenduses kokku sobitada (vt punkt 40 eespool). Käesoleval juhul välistab sellise ühtsuse tuvastamise apellatsioonikoja järeldus, et valgusallikas puudub.

90 Seetõttu tuleb nõustuda apellatsioonikoja järeldusega, et vaadete 1.2, 1.3 ja 1.4 toonierinevust (varjutusefekt) ei saa omistada valgusallikale, mis võib olla virtuaalne, vaid et nendes vaadetes on kasutatud kolme tooni halli.

91 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja muud väited.

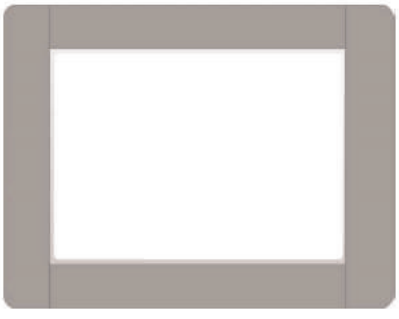
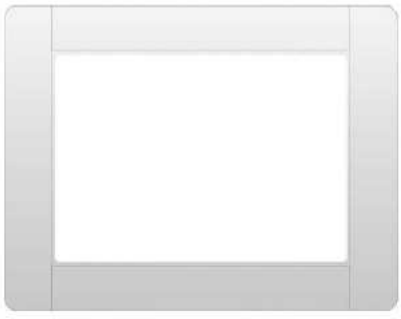
92 Nii tuleb märkida, et hagiavalduses osutatud printerid ei ole võrreldavad vaidlusalusel disainilahendusel kujutatud maamärgisega. Kõnealustel printeritel on märkimisväärselt reljeefne pind, samas kui maamärgiste struktuur on madal, nii et valgustusnurga muutumine ei saa vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 kujutatud efekti tekitada.

93 Samamoodi ei ole asjasse puutuv vaidlusaluse disainilahenduse võrdlus hageja esitatud foto ülesvõtetega. Nimelt teavad asjaomased ringkonnad, et fotode puhul tulenevad sellised erinevused nagu kasutatud valgusallika peegeldumine otseselt selle esitusviisi valikust. Sünteespildiga seoses teavad needsamad ringkonnad seevastu seda, et niisuguse pildi loomiseks ei ole valgusallikat vaja ning et erinevalt fotost ei ole sünteespildi puhul valgusallikas vajalik. Selles osas on alusetu hageja väide, et sisuliselt tuleb omistada vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 esinevad toonide erinevused eri valgusallikatele.

94 Sellest järeldub, et vaadete 1.2, 1.3 ja 1.4 vahel esineb lahendamatu vastuolu, mis tuleneb toonide erinevusest (varjutusefekt) ja valgusallikast.

95 Teisena väidab hageja, et vaadete 1.2 ja 1.4 kontuurjoonte tõttu ei esine nende vahel mingit lahendamatut vastuolu ja identifitseerida saab ainult ühe toote.

96 Sellega seoses tuleb märkida, nagu tegi ka apellatsioonikoda, et vaadetel 1.2 ja 1.4 esitatud kontuurijooned on oma laadilt erisugused. Kui vaatel 1.2 on joon pidev, siis vaatel 1.4 on see punktiir.

Vaade 1.2	Vaade 1.4
	

97 Samuti tuleb märkida, nagu tegi apellatsioonikoda, et vaadetel 1.2 ja 1.4 on kontuurjooned nähtavad sama intensiivsusega. See ei ole aga nii vaate 1.3 puhul, kus vasakpoolsete nurkade kontuurjooned on nähtavamad kui parempoolsete nurkade omad.

Vaade 1.3

98 Isegi kui võtta arvesse, et kaugemad kontuurjooned võivad kauguse tõttu olla vähem nähtavad, ei ole see kooskõlas vaatel 1.3 esitatud kontuurjoonega. Tegelikult on all paremal asuv kontuurjoon, mis on vaatajale kõige lähemal, vähem silmatorkav kui vasakul üleval asuv kontuurjoon, mis on vaatajast kõige kaugemal.

99 Seega tuleb märkida, et vaadete 1.2, 1.3 ja 1.4 kontuurjooned erinevad üksteisest viisil, mida ei saa seletada eri perspektiivi ega eri valgustusnurgaga.

100 Neid järeldusi ei sea kahtluse alla hageja argumendid, mis puudutavad „näitlikustamiseks“ esitatud originaaltoote või tegelikult turustatava toote fotosid.

101 Lisaks sellele, et hagiavalduse lisa A7 dokumendid on vastuvõetamatud (vt eespool punktid 19–22), tuleb tõdeda, et disainilahenduse kontroll peab toimuma registrisse kantud kujutise, st registreerimistaotluse esitamise ajal esitatud vaadete alusel. Hageja seisukohti saab arvesse võtta üksnes siis, kui need tulenevad disainilahenduse kujutisest (vt punkt 34 eespool).

102 Seetõttu ei saa käesoleval juhul arvesse võtta hageja väidet, mille kohaselt on vaidlusalusel disainilahendusel maamärgise raamelementide tagumisel küljel läbipaistvad kleebisribad ning mille kohaselt on kontuurjoonte intensiivsuse erinevus tingitud nendest läbipaistvatest kleebisribadest, kuna selline asjaolu ei ilmne vaidlusaluse disainilahenduse kujutisest. Nimelt ei ole väidetavad kleebisribad selle disainilahenduse ühelgi neljast vaatest näha. Samuti ei ole olemas kirjeldust, mis võiks sellist hüpoteesi kinnitada. Asjaolu, et kontuurjooned on tekitanud selle disainilahenduse raamelementidel paiknevad kleebisribad, ei ole seega sugugi ilmne ja selle väitega ei saa nõustuda.

103 Lisaks, kuigi disainilahendusele vastavaid tegelikult turustatavaid tooteid võib üldmulje hindamisel tõepoolest arvesse võtta, ei tohiks see üldmulje hindamisel olla aluseks, vaid üksnes registrisse kantud kujutistel põhineva hinnangu kinnitamiseks. Võrdlust tegelikult turustatavate toodetega saab kasutada üksnes illustratsioonina, et kinnitada juba tehtud järeldusi (vt selle kohta 20. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus PepsiCo *vs.* Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkt 74).

104 Lõpuks ei ole käesoleval juhul vaja hinnata, kas kaks vastandatud disainilahendust jätavad tegelikult turustatavaid tooteid arvesse võttes vastava ala asjatundjale sama üldmulje, vaid teha kindlaks, kas disainilahendus on üksainus ja ühtne registrisse kantud kujutise põhjal. Seetõttu ei saa esitatud vaadete vahel esinevaid lahendamatuid vastuolusid ületada võrdlusega väidetavalt turustatavate toodetega.

105 Sellest järeldub, et ühelt poolt vaadete 1.2 ja 1.4 ning teiselt poolt vaate 1.3 ning ka vaadete 1.2 ja 1.4 endi vahel esineb lahendamatu vastuolu, mis tuleneb kontuurjoontest.

106 Kolmandana väidab hageja, et vaadete 1.2 ja 1.4 ning vaate 1.3 kontuurjoonte „sügavuse“ osas ei esine mingit lahendamatut vastuolu. Tema sõnul oleks apellatsioonikoda pidanud tõdema, et lahknevus on kergesti seletatav perspektiivis kujutamisega.

107 Sellega seoses tuleb märkida, nagu tegi ka apellatsioonikoda, et kuigi vaadetel 1.2 ja 1.4 esitatud kontuurjooned on sama sügavusega, ei ole see nii vaate 1.3 puhul. Viimati nimetatud vaatel on vasakpoolsete nurkade kontuurjooned silmatorkavamad kui parempoolsete nurkade nurgad.

108 Vähemalt vaate 1.4 osas tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida hageja väidab, ei ole vaatepunkti ja valgustusnurga tõttu võimalik täheldada kontuurjoonte eri sügavust. Selles vaates on kõik kontuurjooned identsed, mis ei tohiks ülalt-alla valgustuse puhul nii olla. Hageja ei ole seda vastuolu selgitanud.

109 Sellest järeldub, et lahendamatu on vastuolu seoses kontuurijoonte „sügavusega“ ühelt poolt vaadete 1.2 ja 1.4 ning teiselt poolt vaate 1.3 vahel.

110 Neljandana väidab hageja, et vaadetel 1.2 ja 1.4 ning vaatel 1.3 kujutatud sisemise „akna“ eri toonide (varjutusefekt) tõttu ei esine nende vahel mingit lahendamatut vastuolu. Nimetatud erinevused on tingitud eri valgustusefektist ning need ei mõjuta kuidagi toote kuju ega konfiguratsiooni.

111 Siinkohal tuleb tõdeda, nagu tegi ka apellatsioonikoda, et ei ole veenev, miks on vaatel 1.3 sisemine aken tumedates toonides, samas kui vaadetel 1.2 ja 1.4, millel väidetavalt on samuti kujutatud disainilahenduse tagakülg, näib sisemine aken läbipaistev või valge. Vaated 1.2, 1.3 ja 1.4 ei saa seega kujutada sama disainilahendust.

112 Sellest järeldub, et ühelt poolt vaadete 1.2 ja 1.4 ning teiselt poolt vaate 1.3 sisemise akna toonide tõttu esineb lahendamatu vastuolu.

113 Samuti ei ole hageja selgitanud, miks sisemise akna raam, mida väljapoole piiravad kontuurjooned, paistab vaatel 1.4 intensiivsemalt kui vaatel 1.2. Kui perspektiiv on sama, ei saa seda selgitada väidetavalt erisugune valgustus.

114 Sellest järeldub, et vaadetel 1.2 ja 1.4 esitatud raamelementide tooni erinevuse tõttu esineb vaadete vahel lahendamatu vastuolu.

115 Seega leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktides 39–44 õigesti, et isegi kui nõustuda hageja hüpoteesiga, et vaatel 1.1 on kujutatud vaidlusaluse disainilahenduse esikülg ning vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 tagakülg, on vaadete vahel lahendamatud vastuolud või ületamatud lahknevused ning seetõttu ei kujuta need ühtset disainilahendust.

116 Seega tuleb järeldada isegi teise hüpoteesi puhul, mis hageja väitel on temale soodsam, et vaated ei ole sidusad ning vaidlusalune disainilahendus ei ole ühtne.

117 Seega tuleb tagasi lükata eri väited faktiliste asjaolude hindamisel tehtud vigade kohta.

Järeldus hagi kohta

118 Vaidlustatud otsuse punktides 25, 45 ja 46 tõdes apellatsioonikoda, et kahest uuritud hüpoteesist tuleneb, et vaidlusaluse disainilahenduse registrisse kandmisel on rikutud määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a. Ta märkis, et ka muud esi- ja tagakülje kombinatsioonid on mõeldavad, kuid need annavad alati tulemuseks juba välja toodud vastuolud või lahknevused. Seetõttu leidis apellatsioonikoda, et esitatud vaated ei ole veenvad ja neil on kujutatud vähemalt kaks eri disainilahendust. Sellega seoses märkis ta samuti, et kehtetuks tunnistamise menetluse eesmärk on parandada võimalikud registreerimismenetluses tehtud vead, mistõttu kontrollija poolt varem tehtud otsus ei oma eespool nimetatud põhjustel tähtsust.

119 Apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktides 47 ja 48, et kuna vaidlusalune disainilahendus tuleb tunnistada kehtetuks vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktile a koostoimes selle määruse artikli 3 punktiga a, siis ei ole võimalik määruse artikli 25 lõike 1 punkti b tähenduses koostoimes sama määruse artiklitega 4–6 kontrollida, kas vaidlusalusel disainilahendusel puudub ka eristatavus ja uudsus. Ta järeldas, et vaidlusalune disainilahendus tuleb tunnistada kehtetuks.

120 Eespool punktides 45–117 antud hinnangut arvestades tuleb tõdeda, et hageja ei ole esitanud argumente, mis võiksid vaidlustatud otsuse ja eelkõige apellatsioonikoja järelduste õiguspärasuse kahtluse alla seada.

121 Ainus väide tuleb seega põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

122 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb hagi tervikuna jätta rahuldamata.

Kohtukulud

123 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

124 Käesoleval juhul on komisjon nõudnud, et kohtukulud mõistetaks välja hagejalt. Ka EUIPO on seda nõudnud, kuid ainult kohtuistungi korraldamise korral.

125 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud ja kohtuistung on korraldatud, tuleb EUIPO ja menetlusse astuja kohtukulud vastavalt nende nõuetele välja mõista hagejalt ning jätta hageja kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Orgatex GmbH & Co. KG-lt.

Costeira Kancheva Tichy-Fisslberger

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 23. oktoobril 2024 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust 2

Poolte nõuded 4

Õiguslik käsitlus 4

Hagi vastuvõetavus 4

Esimest korda Üldkohtus esitatud dokumentide vastuvõetavus 5

Ainsa väite põhjendatus 5

Õiguslik ja kohtupraktika raamistik 6

Hinnang vaadete sidususele käesolevas asjas 8

– Ühenduse registreeritud disainilahenduse taotleja ja omaniku jaoks soodsa tõlgenduse põhimõtte väidetav olemasolu 8

– Hüpotees, et vaadetel 1.1 ja 1.2 on näha vaidlusaluse disainilahenduse esikülg ning vaadetel 1.3 ja 1.4 tagakülg 10

– Hüpotees, et vaatel 1.1 on kujutatud vaidlusaluse disainilahenduse esikülg ja vaadetel 1.2, 1.3 ja 1.4 selle tagakülg 13

Järeldus hagi kohta 19

Kohtukulud 19